

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכת המשנה: רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: עורך תבנית: סילבי קשת
הכתב הראשי: שלום כהן
חברי המערכת: יחזקאל זעירא

ישראל ביכר, ניצח נבי, איתן נבירון, לילי נליי, רודי הורוביץ, רוני ורד, רוני זוהר, אברהם זרמון, יוסקל טובר, משה לשם, אביב סטן, עמוס קינו, שלמה קרו, אלי הכור.

הציר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברנור, אריה אריאל, נתן רחן

מכתבים

עד ימין ועד שמאל

מאמר העורך (העולם הזה 967) הקורא למרוץ ניות נייטרליסטית נכתב כנראה תחת רושם הצי הרחב מלוטוב, כי רוסיה מעוניינת לשמור על השלום במרחב. אילו נכתב לפני ששישבע שנים, ואילו שעז לו מנהיגי ישראל כבר אז, יתכן שד מצבנו לא היה נרוע ומסוכן כפי שהינו כיום. אבל מוטב מאוחר מאשר לעולם לא!

רוד נליקסון 8 תל אביב, מען המברקים.
עולמפרס"ת, ד. 136, ספרון 26785.
חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א סל. 23204.

היו המערכת אחראית עבור תוכן המדעות. מלבד עבור מדעות המסמסמות תחת הכר "דו"ח לברוך", "דו"ח לברוך", "דו"ח לברוך" וכו' המוכנות עלי ידי חברי המערכת ונבדקות על ידי המערכת. המדור "דו"ח לברוך" כולל מדעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ול" יעות המובעות בהן ושינון משקפות כי שום צורה שהיא את דעות המערכת.

יצחק י. הללי, ירושלים
גל של מהצית מיליון יהודים מוכיפים היה מוסף למדינתנו כוח יצירה ומנו במידה גדולה בהרבה מאשר כל הענקים המערביים המשעבי דים. על כן יש ליצור תנאים מדיניים להנשמת המבצע החיוני הזה. מדיניות של רדיקלים פעילי יחס קונסטרוקטיבי כלפי המיעוט הערבי בארץ והפסקת ההיבטורה האנטיקומוניסטית ואנטי-סיו ביטית יכללו את המסילה בה תנהר עליית ישור עתנו.

יוסף לווינגר קרית ים
הצרה היא שנים הניטרליסטים מאורגנים במחנה משלהם. והם אינם רוצים בנו כל כך...

עסק מובן מארוי
שיחק לי מולי והשנתי המנה לבמת הכבוד של מיצער יום העצמאות כחיפה (העולם הזה 966). לידו ישבו כמה נספחים צבאיים זרים שעקבו בעניין אחר הצועדים, ואילו הישראלים קיבלו את כל העסק כדבר מובן מארוי... אילו הייתי ראש הממשלה, הייתי מוכר מיוזמות מיוחדות למשקיעים צבאיים משבע מדינות ערב שיכואו ויחוו במיצעד ויבינו גם הם כי מדינת ישראל היא עסק מובן מארוי, שלא כדאי לחשוב על חיסולה.

יוחנן ברמן, תל אביב
רציתי לשמוח ולא יכולתי: לא הנשתי עצמי שותף לצלחת החוגגים. ההרתי בשנתים הקוד מות. עת היית' במצב הכן, התק איושם כרום. מהשכחתי הכולני לחשוב על כל אותם אשר בוכות חיים או בשקט ומשמים כל שנה... חזרתי למתה הרבה לפני שחברי שבו ותוך כדי ההרורים נתקלתי בחוברת ישנה של תפרים.

הדומה של אופירה ארו, בצרית 86 (הקליפ הזה 967) שהפכה את נציגת מצרים לירידה נלי הבת, מראה על פתרון אפשרי לבעיית היחסים בינינו לבין שכנינו. כי מסתבר שבכרע שישיראלי יוצא לחוץ-לארץ, הוא מיד מצליח להתייחד עם ערבים. על כן, שמה נצא כולנו לחוץ-לארץ ושם נערו ריקודי-כסן והורה, בהשתתפות נמאל עבר אל-נאצר, רוד בנגוריון ותמיהא קארי יוקה?

אליהו חסין, פתח תקוה
ריח שה בניון
רציתי מכתב תחת הכותרת "בניון עקרונות" בחתימת א. א. (העולם הזה 966) המשמיצי וקורא לקוני למרוד כי, עבור מקרה שלא ידוע לי כלל וכלל.

מיוהני במקרים כאלו אף בלילות ובנשם, במ שך 24 שנות עבודתי (חוק משבתות חמים) הוא ההגן בהכתוב שם וההוכחות תכוננה לזה.

בועז איזנברג, נס ציונה
על ספר מה ובאיוו רשות, ללא כל בירור עם מר איזנברג, הנכם מסיקים שכדאי להמנע מלקי נות דלק בתנותו רק משום שמר א. א. טפל עליו האשמה בה מנוחת. לדיעתכם, מר איזנברג מעולם לא נמנע מלפתוח את חנותו אחרי שעות העבודה הרגילות בימות השבוע ובמבואאי שבי תות כדי לספק דלק לכל מכוניות ובמבואאי תקו עה בכמה מקרים. אף ללא תמורה.

אם באמת נתקע פעם א. א. ללא דלק ובא לבקש ממר איזנברג שיספק לו דלק, בוראי היה זה לא כמבואאי שבת אלא בתוך השבת, ומר איזנברג, כיוודי דתי, לעולם לא יסתח א עסקו בשבת. אולם ויהו הרושם שלי, המכתב של אותו א. א. נראה לי להיות עשוי ומעשה נגורף ממנו ריה השמצה של תחנת בניון-מת-חרה.

יהודה בניון, ירושלים
לאור חומרת ההאשמה חזרה המערכת את המקרה הנידון. הוברר לה בלי צל של ספק כי מר איזנברג סירב לצאת אחרי צאת השבת מביתו ולהגיש דלק לקונים בתחנה שליד ביי תו, בטענה מתמיהה שהוא מטרב באופן עקרוני למכור בניון לאנשים שנסעו בשבת. השקרה הנידון קרה גליל התקפת הפיודיו, לאדם הידוע בציבור ואשר חזר אותו לילה מסוור בטחוני בישובי הספר.

העתון הנקרא ביותר במדינה

הרצועים התכסו בשמיכות ונקרו. הם למדו להבין מה זה יום עבודה כשדה. רק פעמיים הוטרחו מכוונת-הכתיבה. בי אחד הערכים החליטו חברי ועדת-התרבות של המשק לערוך משפט ציבורי נגד העולם הזה ומסרו כתבי-אשום, בעל ארבעה סעיפים. אך לא לשוא כיסו חברי מערכת זו את משפטי קסטנר ועמוס בן-גוריון. מיד התיישבו ליד המכונה, חיברו 400 שאלות לקטגוריה, לפי מיטב הכללים של סגנון תמיר. אלא שהמשפט לא נתקיים, בגלל חוסר האפשרות של התביעה להתכונן לו כראוי.

היצירה הספרותית השניה היתה סקטש, אותו הציגו חברי המערכת בערב האחרון, בו ערכו חברי המשק מסיבת-פרידה למת נדבים. הנושא היה שיטת העבודה במערכת, ואני מקחה שחברי המקום לא התייחסו אליו

2/16 י"ב

כשנטלת לידך את הגליון האחרון של העולם הזה לא ידעת, מן הסתם, שאתה מתי זיק באחד מפלאי העתונות המודרנית: בגליון של עתון שיצא בהעדר המערכת. העניין השגועני צץ כשהזמן העורך ה ראשי להרצות על עניינים ערביים במשק להב, קיבוץ של השומרה-הצעיר השוכן מצפון לבאר-שבע. מן הון להון התגלגלה השיחה לעניני העולם הזה, ובסוף הציע גימכה שכל המערכת תבוא לעבוד שבוע בשמש. כששמענו על זה חיינו כולנו, כי מובן מאליו שהצעה כזאת אינה כתיב-ביצוע. גם בי שבוע רגיל נזמה שחסרים יום-יומיים כדי לי השלים את הגליון. החברים עובדים שעות נוספות בלתי-ספורות ומותרים על שבתות. ומי שמע פעם על עתון היוצא ללא מערכת אולם אין רעיון יותר מדי מטרף במערכת זו. ההצעה חזרה וביצבצה בשיחות, ולבסוף הונה על שולחן ישיבת המערכת ל-הזמנים מדוקדק, שהיה צריך לאפשר לכל חברי המערכת המרכזיים להעדר שבוע ימים מן העבודה, מבלי שיקרה נזק. היתה רק דרושה תקופת-הכנה של חודש וחצי.

המועד הקבוע הגיע לפני שבועיים וחצי. הכל היה מיכן, מועד היציאה נקבע ליום הר ששי, אחרי ישיבת-המערכת השבועית. אולם 32 שעות לפני כן התקופו הפיודיון את מוסד הילדים של שפיר, סכנת המלחמה הפכה למוחשית. חברי המערכת פוזרו מיד ברחבי הדרום, והיציאה נדחתה לשבוע.

לפני שבוע וחצי, שוב ביום ששי, העמיסו חברי המערכת את עצמם על הגיפים, מצוי יידיים כשמיכות, כובעי-טמבל וטבלות שוקולד, והפליגו להרי חברון. רק אני נשארת בתל-אביב, כדי להבטיח את העורך (ואת הרופעת העתון). היתה זאת הפעם היחידה ששרר שקט גמור במשרדי המערכת, היוםים לרוב להע תקה קולנועית של בית-משוגעים. אפילו ה- שליח, לוי לוי, היה בין היוצאים.

חברי המערכת לא התעקשו לעבוד בני צורים. להיפך, הם השתדלו להשתלב בכל ענפי המשק, לראות כמה עוסקים החברים בחיי יום-יום וכיצד דופק עסק מסוגף זה ששמו קיבוץ. אמנם, לרגל עבודתם, שהו בשנים האחרונות מאות פעמים במשקים שוי גים ליום-יומיים. אולם הם ידעו כי רק מי שעובד במשק ממש יכול להתחיל להבין ולחוש את ההוי האמיתי של חברה זו. שני חברים לא היו זקוקים לתקופת-התמחות. אורי סלע, לילד זגניה ב/, השתלט מיד על מערכת החשמל, ואמריה שנראה יו-תר קיבוצניק מן הקיבוצניקים עצמם. שלום כהן, לשעבר חבר משק נחשונים של השומרה הצעיר בגנג, התמצא אף הוא בשטח ובחדרי האוכל. שאר העבודה: א. א. כיווש חצי, הובלת חציה, עבודה בתפוזרת חטיה, בוקרית, הכ טחת הטרקטורים והצאן לאורך הנהל, שמירה כלילה, ביצורים ועבודה בקומנה.

רוב אופטימיותם לקחו עצמם החברים שתי מכונית-כתיבה, בחשבם שאולי יוכלו לרשום כמה שורות אחרי יום-העבודה. אולם גם בערבים התכסו באבק, עשה שהחברים

אבנרי (במורעה), סלע (בחישמול), כהן (בחציר) ותבור (בביצורים)

יותר מדי בריציות. המכונית החלו מטרטרות מיד עם שוב החברים למערכת בערב שבת. הם היו, כמובן, גדושים רשמים. חוץ מזה חזרו משוכנעים לחלוטין שמרכז העולם הוא במשק להב, 16 קילומטרים מצפון לבאר-שבע.

לי נראה זה קצת מוגזם. האמת היא שמשק להב (המופיע במפה שלך בשם ציקלג) הוא רק מרכז הארץ. הוא רחוק במידה שווה כי דיוק, בקו האוויר, מן ומאילת.

212 איאן